

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 9 năm 2021

Số 567

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) *Thâu các giới thâu cách nào mới đúng ?*
- 2) *Thâu thập chơn lý để làm gì?*
- 3) *Nội tâm là nơi nào?*
- 4) *Quy nguyên thiên giác là sao?*
- 5) *Sự thật của chính mình là gì?*
- 6) *Biết ai là sự thật?*
- 7) *Giác tâm là sao?*

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & Vô Vi. All rights reserved.

Atlantic City 16-11-03 7:49AM 1) Hỏi: <i>Thâu các giới thâu cách nào mới đúng ?</i> Đáp: Thừa thâu sự thật của các giới mới đúng. Kệ: Thâu thập chơn lý mới tiến thân Dẫn thân học hỏi hành tâm giác Quý thương Trời cao tâm càng rộng Thương tưởng Toàn Năng tự mở lòng.	Atlantic City 17-11-03 6:35AM 2) Hỏi: <i>Thâu thập chơn lý để làm gì?</i> Đáp: Thừa thâu thập chơn lý để giải trừ ác ý. Kệ: Thật thà khai triển nội tâm tiến Giải trừ không lưu phần động loạn Dứt khoát chính mình tự sống an Quân bình khai triển hợp duyên tiền.
Atlantic City 18-11-03 6:35AM 3) Hỏi: <i>Nội tâm là nơi nào?</i> Đáp: Thừa nội tâm là nơi thanh tịnh của mỗi tâm linh. Kệ: Nguyên lý thanh cao phân giải tiến Giải tỏa đời đạo cảm thông liền Duyên đời duyên đạo thông thanh tiến Học hỏi không ngừng thiên giới chiếu.	Atlantic City 19-11-03 6:58AM 4) Hỏi: <i>Quy nguyên thiên giác là sao?</i> Đáp: Thừa trở về sự thật của chính mình. Kệ: Trở về thiên giác tự phân minh Trí tuệ khai minh tự sửa mình Giải tỏa ưu phiền trong giác thức Bình tâm học hỏi rõ chơn tình.
Atlantic City 20-11-03 9:00AM 5) Hỏi: <i>Sự thật của chính mình là gì?</i> Đáp: Thừa sự thật của chính mình là sự sống tự nhiên và hồn nhiên. Kệ: Tự nhiên hồn nhiên tiến thân hòa Dẫn tiến chơn tâm tự hiểu xa Giác thức chính mình không động loạn Quy nguyên giềng mối tự tâm an.	Atlantic City 21-11-03 9:10AM 6) Hỏi: <i>Biết ai là sự thật?</i> Đáp: Thừa giác tâm là sự thật. Kệ: Chơn lý không bao giờ chuyển đổi Quý thương sống động chẳng giam nhồi Thành tâm học hỏi tự tâm hồi Phát triển chính mình chẳng bị nhồi.
Atlantic City 22-11-03 3:05AM 7) Hỏi: <i>Giác tâm là sao?</i> Đáp: Thừa giác tâm là tự hiểu chiều sâu của sự việc. Kệ: Nguyên lý thâm sâu đã chứng minh Bình tâm học hỏi chuyển tâm tình Nguyên ân xây dựng cảm thông trình Giải quyết chính mình tự giác minh.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 13

Cứu sinh vạn vật quy hình triển
Các giới khai minh ngộ pháp huyền
Học hỏi không ngừng chơn đạo pháp
Ngộ tâm ngộ trí ngộ huyền thiên.

Huyền thiên lý giải triển miên
Tùy theo trình độ hợp duyên Phật Trời
Diễn thanh chuyển hóa sáng ngời
Tâm lành đón nhận do Trời ân ban
Học trong mỗi lớp mỗi màn
Ngộ trong thức giác mở đàng mà đi
Đạo thời phát triển thực thi
Tâm thời đón nhận chuyển ghi thể tình
Đi đi lại lại một mình
Tình thương hóa giải đẹp xinh hơn người
Tâm vui hé nở nụ cười
Trí thời khai triển người người ban vui
Nằm trong nguyên lý thanh mùi
Dù cao dù thấp cũng trui cũng rèn
Học rồi hóa giải bao phen
Nợ trần vay trả, yếu hèn chẳng lo
Cần khôn vũ trụ dạn dò
Dạy cho nên đạo tự mò mà đi
Càng tu càng tiến càng ghi
Con đường chơn giác thực thi đời đời
Trí tâm khai triển mở lời
Cảm ơn Trời Phật giúp đời mình tâm.

Montreal, ngày 5-4-1980

“*Cứu sinh vạn vật quy hình triển*”: Cần khôn vũ trụ tạo hóa đã cứu sinh cho mọi người có cơ hội được hội tụ thành một cơ hình duyên dáng. Chúng ta hiện tại đang sống trong quy hình và phát triển. Con người có thể đi lên đến vô cùng tận, phát triển sau những cảnh kích động và phản động. Con người của chúng ta nhập trong thể xác, bước vào một trường học mà vạn vật quy nguyên, quy hình để phát triển và tìm hiểu, thức giác nơi chính mình, khai triển mọi mặt.

“*Các giới khai minh ngộ pháp huyền*”: Các giới khai minh trong kích động và phản động thì các giới trong cơ tạng của tiểu thiên địa này, bộ óc chúng ta, thần kinh não hốc, hạ, trung, thượng đều khai minh. Ngộ pháp huyền: mới tìm ra một phương pháp mà mắt phàm không thấy. Cho nên mọi người có tư tưởng riêng biệt, dù không tu đi nữa, ở trong hoàn cảnh này cũng chuyển hóa qua hoàn cảnh kia, rồi hoàn cảnh nọ. Từ nhỏ đến lớn con người đều ở trong chu trình kích động và phản động, phát triển trong tâm thức huyền bí sẵn có của mọi người.

Còn người tu về Pháp Lý Vô Vi lại càng đi tắt. Các bạn thấy rõ chưa? Trước kia các bạn đâu có ngộ, đâu có hiểu việc này việc kia việc nọ, bây giờ thì càng ngày càng minh. Trước kia, bước vào pháp lý nghe nói như một chuyện huyền thoại, không có tin được, ảo ảnh không có sự thật. Nhưng mà ngày nay các bạn càng tu càng thấy rõ hơn, thấy con đường tự phát triển và thấy rõ ta đang đi tới chứ không bao giờ thụt lùi.

Hiện tại, nhiều bạn nghe những chuyện nào khác biệt hơn tâm phàm thì thấy rõ tâm tư mình được phát triển. Minh thấy sáng suốt, thấy nhẹ nhàng hơn xưa nhiều, thấy minh hơn nhiều, dễ cảm hơn nhiều.

“*Học hỏi không ngừng chơn đạo pháp*”: Chúng ta thấy sự phát triển trong nội tâm, rồi thấy chúng ta cần học hỏi nhiều hơn, cần sự sáng suốt hơn, cần minh tâm hơn. Cho nên các bạn nhắm mắt và để nó rút, tiến không ngừng. Lúc đó các bạn mới thấy chơn đạo pháp là gì? Các bạn đang ngồi nghe đây, rồi bộ đầu các bạn được rút, tâm các bạn được nhẹ. Các bạn mới thấy chơn đạo pháp giải tất cả những sự thắc mắc của nội tâm các bạn đang kẹt, đang cảm thấy chưa thông. Lúc chưa nghe qua đạo pháp, chưa nghe qua âm thanh của người truyền pháp thì vẫn còn thắc mắc trong giờ thiền, nhưng mà nghe rồi thì chúng ta thấy cần phải học hỏi không ngừng chơn đạo pháp. Thấy nó nhẹ nhàng, nó đưa chúng ta tiến lên, mở tâm trí chúng ta, nó làm cho chúng ta nhẹ thêm.

“Ngộ tâm ngộ trí ngộ huyền thiên”: Lúc đó, mới hiểu được chơn tâm là gì? Chơn tâm là trung tâm bộ đầu được phát xuất, sáng suốt thanh nhẹ, rút lên. Ngộ trí: mở ra, hiểu được sự việc đó chuyển tiếp trong nội tâm của chúng ta. Ngộ huyền thiên: thấy cảnh hư không đến với chúng ta, thấy rõ chúng ta đã được động tới cảnh hư không huyền thiên. Mắt phàm không thấy, nhưng mà tâm tư chúng ta lại thấy mở, thấy sự sáng suốt, thấy sự nhẹ nhàng, lắng

lắng đi lên trong cảnh sung sướng. Trong giờ phút chúng ta ngồi thiền mà thấy điên rút thẳng bộ đầu chúng ta như ai lôi đầu chúng ta đi lên, thấy tâm hồn chúng ta nhẹ nhàng, dễ dãi.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Tô Thị Bích sanh ngày 10 tháng 7 năm 1921, qua đời ngày 30 tháng 8 năm 2021 vào lúc 7 giờ 15 chiều tại Santa Ana, California, Hoa Kỳ. Hướng thượng thọ 100 tuổi.

Kính chúc bác thượng lộ bình an.

Kính cảm ơn quý bạn đạo.

Thiền Đường Thanh Hòa, San Diego

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY

Thưa Thầy,

Giờ đây con biết Thầy rất bận, nhưng ngoài Thầy ra còn ai khác khi ở xứ người, người thân hay tình thân tộc của gia đình, con cũng không biết ai để dìu dắt hướng dẫn khi con cần !

Con sinh ra đời thì không biết cha là ai, mẹ thì bỏ ra đi ở xứ người để lại quê nhà một mẹ già với 2 đứa con thơ.

Sau 25 năm gặp lại mẹ ở xứ người, chỉ vì quá khao khát tình mẹ nên con quyết định đi một mình để tìm mẹ. Với sự đợi chờ đó Trời Phật thương tình cho mẹ con đoàn tụ. Vì vậy con còn ngày có cơ hội trưởng thành học hỏi trong hoàn cảnh, nên con tự tìm cuộc sống cho riêng con.

Ngày nay con được có Thầy, đó là nguồn vui lớn nhất trong đời con, nhưng con vẫn thấy còn thiếu, vì không có cơ hội để được lo cho Thầy, mà Thầy thì lo cho con quá nhiều từ sức khỏe lẫn tâm linh! Với nghĩa cử và lòng thành con luôn ao ước được sống với Thầy trong tình Thầy trò mà như nghĩa cha con, để được dạy bảo tâm tình với con.

Với cuộc sống hiện nay con không biết phải làm như thế nào mới tiến. Khi con thiền đều, thiền nhẹ, con không lo nghĩ nhiều, nhưng ngày tháng gần đây con quá là yếu sức và mệt mỏi, mỗi ngày trôi qua con không thiền đều, thậm chí thiền không nổi, suốt tuần con chỉ biết đi làm, cuối tuần thì đi học. Con cố gắng trong thời gian ngắn để phụ giúp anh L khi anh cần. Con rất đau và thương mỗi khi nhớ về lúc ban đầu, một cơ đồ sự sống từ đời lẫn tâm linh thoảng qua lại không còn. Ngay bây giờ con không biết anh đi về đâu nữa, càng ngày thêm việc để lún sâu trong đồng tiền. Bao nhiêu lần anh hứa với con từ bỏ, nên con vẫn để thời gian cho anh có cơ hội buông bỏ. Mà đến bây giờ con chỉ biết tâm tình với Thầy cho con được để tóc lại, sau này nếu con có

điều kiện yên ổn về già, con xuống tóc tu luôn. Thầy thấy thế nào giúp con ý kiến, vì bây giờ con xuống tóc mà tu không tinh tấn giải đãi thì con thấy không hay. Nếu con có điều gì, cúi xin Thầy dạy bảo con thêm.

Sắp tới đây con phải sống share phòng ở một mình, thì con có đi coi phòng, nhưng người ta chỉ nhìn con rồi miễn cưỡng, con không biết sao như vậy. Bây giờ con thấy với người ngoài xã hội, họ ngại thấy ai không có tóc mà khi tuổi con còn nhỏ, họ suy nghĩ không biết con làm gì đây. Vậy mái tóc con, nếu con để lại có tội với Trời Phật không Thầy.

Con có bấy nhiêu lời hỏi Thầy. Con cảm ơn Thầy.

Quý thương Thầy.

Con,

N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal Montréal, ngày 22/08/2002

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 20/08/2002, được biết con đang phân vân về cuộc sống hiện tại thiếu tình thương.

Con đã nguyện tự tu tự tiến thì phải dứt khoát đời đạo mới tiến bước được. Tình thương bao la lớn rộng của Trời Phật thường ban chiếu cho con, con cần thanh tịnh để nhận luồng điện đại bi đã từng ban chiếu. Nhân cơ hội cô đơn này rất dễ tu. Chỉ có luồng điện đại bi luôn luôn quang chiếu xung quanh con qua thanh khí điện.

Còn về phần anh L cũng đang góp phần xây dựng trong chu trình tiến hóa của con. Con cần dứt khoát thì mới giúp đỡ được cho L.

Còn về phần xuống tóc, là đối với người thật tâm tu, nếu để tóc lại là phải tạo duyên, đời càng khổ thêm.

Mong con nhớ lại giây phút lúc ban đầu : cầu
tiến thì cần dứt khoát hướng tâm về tâm linh mà
hành sự thì mọi việc sẽ được tốt ở tương lai.
Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

CON LÃI

Lãi đâu mà ở trong người
Biểu tình khi hát khó cười khi đau
Lung tung phá khuấy cầu nhàu
Chị Bê thanh lọc rử nhau ra ngoài
Bệnh tình chị khám chẳng sai
Bằng lòng thanh lọc sửa sai cực hình
Thương yêu giải tỏa chính mình
Tâm an ruột tốt chơn tình tự tu
Khai thông giải tỏa mê mù
An vui thanh nhẹ trùng tu hoài hoài
Tự mình khai triển thanh đài
An vui thanh nhẹ tiến hoài không ngưng
Mặt mày sáng suốt từng bừng
Người đứng chung hợp tiến từng phút giây
Pháp môn luyện tập mỗi ngày
Trong không mà có đổi thay thế tình.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả: Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.06 PHẨM ASIMSA

51. CHUYỆN VUA ĐẠI GIỚI ĐỨC (Tiền Thân Mahasilava)

Người luôn luôn hy vọng...,

Câu chuyện này, khi ở tại Kỳ Viên, bậc Đạo Sư đã kể về một Tỳ kheo thói thất tinh tấn. Bậc Đạo Sư hỏi Tỳ kheo ấy:

- Có thật chăng, này Tỳ kheo ông thói thất tinh tấn?

- Bạch Thế Tôn, thật vậy.

- Này Tỳ kheo, vì sao ở trong Giáo pháp đưa đến giải thoát như vậy, ông lại thói thất tinh tấn? Thuở trước, các bậc hiền trí sau khi mất quốc độ, vẫn kiên trì tinh tấn, cuối cùng lấy lại danh tiếng đã mất.

Nói vậy xong, bậc Đạo Sư kể câu chuyện quá khứ.

Thuở xưa, khi vua Brahmadatta trị vì quốc độ ở xứ Ba-la-nại, Bồ Tát đầu thai làm con bà hoàng hậu. Trong ngày đặt tên, ngài được gọi là hoàng tử Silava (Giới Đức). Khi đến mười sáu tuổi, ngài thành thực trong tất cả các tài nghệ. Sau một thời gian, khi vua cha mệnh chung, ngài được đặt lên vương vị với danh hiệu vua Đại giới hạnh.

Vị vua đúng pháp trị vì theo pháp. Tại bốn cửa thành, vua xây dựng bốn trường bố thí, lại xây dựng thêm giữa thành phố một cái, tại cửa cung điện ngài một cái. Sáu trường bố thí được xây dựng bố thí cho những kẻ nghèo khổ lữ hành. Vua trị giới, gìn giữ ngày trai giới (Bồ Tát), đầy

đủ lòng nhẫn nại, nhân ái và từ mẫn. Vị ấy trị vì quốc độ đúng pháp và muốn tất cả chúng sanh được hạnh phúc như muốn đưa con yêu quý ngồi trên bắp vế mình được hạnh phúc.

Một đại thần của vua làm tà hạnh trong nội cung, và sau một thời gian bị phát lộ, các đại thần tâu với vua. Vua điều tra, tự mình rõ biết sự việc, cho gọi đại thần ấy đến, tẩn xuất kẻ ấy ra khỏi nước và nói:

- Này kẻ ngu si kia, việc người làm không thích đáng, người không xứng đáng sống trong quốc độ của ta. Hãy đem tài sản, vợ con và đi chỗ khác!

Kẻ ấy đi khỏi nước Kasi, đến làm việc với vua Kosala, dần dần trở thành người có văn tớn cần thân cận của vua. Một hôm, kẻ ấy tâu với vua Kosala:

- Thưa Thiên tử, nước Kasi như bánh mật ong không có ruồi bu. Vua rất nhu nhược, chỉ với một ít đội quân là có thể chiếm lấy thành Kasi.

Nghe kẻ ấy nói vậy, vua liền suy nghĩ: “Nước Ba-la-nại to lớn. Nó lại nói với một ít đội quân là có thể chiếm lấy thành ấy. Rất có thể nó là tên cướp được thuê mướn”. Vua nói:

- Ta nghĩ khanh là tên cướp được thuê mướn.

- Thưa Thiên tử, hạ thần không phải là tên cướp được thuê mướn! Thần chỉ nói sự thật. Nếu bệ hạ không tin thần, hãy cử người đến tàn phá một làng biên địa, rồi bệ hạ sẽ thấy, khi những người đi tàn phá bị bắt, và được dẫn đến trước

vua nước Kasi, vua ấy sẽ cho tài sản và thả họ về.

Vua Kosala nghĩ: “Người này thật rất bạo dạn, khi đã nói như vậy, ta sẽ điều tra xem sao”. Rồi vua cử một số người của vua, đi tàn hại một làng ở biên địa Ba-la-nại. Họ bị bắt và dẫn đến trước mặt vua Kasi.

Vua hỏi:

- Này các bạn thân, sao lại tàn hại dân làng ta?
- Thưa Thiên tử, vì chúng tôi không thể kiếm sống được.
- Vậy sao các người không đến ta? Từ nay trở đi, chớ làm như vậy nữa.

(còn tiếp)

